

אגרת רבי שמשון מאוסטרופול

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתריץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

"הנה כָּבֵד הוֹדַעְתִּיךָ שִׁפְרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם בְּעֵשֶׂר מִכּוֹת אֵלוֹ עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה, הַמִּמְנִים בְּשִׁלְשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, הָאֶחָד נִקְרָא שֶׁרַע וְהַשְּׁנַי נִקְרָא תְמוּךְ, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא בִישָׂה, וְעַלֵּיהֶם הַשֶּׁר הַנִּקְרָא דִּלְפָקֵט, וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֵם הַשֶּׁר הַנִּקְרָא תְקָא, בְּרֵאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, וְחֶסֶר מִן הַרְבִּיעִי שְׁשָׁה, וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה כְּפִתּוּב, וְהֵנָּה מֵה שֶׁלְקוֹ הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, הַיָּם שֶׁפ"ו שָׁבוּ אִתּוֹ דָּוִד בֶּן יִשִׁי, וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַיָּם תִּקְ"ל לְקוֹ הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתָיִם מִכּוֹת, וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַיָּם אֲשַׁצ"ה לְקוֹ הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתָיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וּבְמֵה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה, בּוֹ מֵרַפָּא הַגְּלוּת. מֵה פִּשְׁעוֹ וּמֵה חֲטָאוֹ, וּמֵה הַמַּעַל אֲשֶׁר מַעַלּוֹ אֲבוֹתֵינוּ, לְהִיּוֹת כְּכוֹר הַבְּרוּל הַזֶּה, עַד שֶׁגִּאֲלָם בְּשִׁמוֹת אֵלוֹ דַּע"ב צַד"א כִּשְׁח"ב". עַד כֵּן לִשׁוֹן הָאֲר"י ז"ל:

וְהֵנָּה מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי קְדוּשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם, סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סְגוּר וְאֵינן פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וְכִבֵּר שְׁאֲלוּנֵי גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דְּבָרֵי הָאֲר"י ז"ל וְלֹא הִגְדַּתִּי. וּמִגְדֵּל אֶהְבֵּת מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי אֲגֻלָּה רַוֹּזָה שֶׁנִּשְׁתַּגְּלָה לִי בְּחִלּוּם חַיּוֹן לִילָה, וְעַכְשָׁו אֲגֻלָּה הַדְּבָר בְּרִמּוֹ לִפְנֵי כְבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר:

זוֹאת הָעֲנִיָּן:

מֵה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל שִׁפְרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מִכּוֹת וְכו', כְּוַנְתּוֹ כִּי: כִּי אָמְרוּ בְּעַלֵּי קִבְלָה מְעֻשִׁית, שֵׁישׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה הַמִּמְנִים לְהַכּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים וְלְהַעֲנִישֵׁם בְּגִיהָנָם וְלְטַהֵרֵם מִעֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֹאמַר: "וְלִהְיוֹת בְּאֶגְרָף רִשְׁעִי", כִּי אֶגְרָף, רִמּוֹ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים מֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים, וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פְּרָעָה הַרְשָׁעִי. וְאוֹמַר אֲנִי הַכּוֹתֵב שֶׁזֶהוּ סוּד נִפְלָא כְּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר: דָּם. צִפְרִדְעָה. כְּנָם. עָרוּב. דְּבָר. שְׁחִין. בְּרִד. אַרְבָּה. חֲשָׁף. מִכַּת בְּכָרוֹת: אֵלוֹ עֵשֶׂר מִכּוֹת כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בְּאוֹת, עוֹלִים שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה, הַמִּמְנִים לְטַהֵר אֶת הַרְשָׁעִים, וְהוּא פֶשֶׁט נִפְלָא, עֵינֵי לֹא רֵאֲתָה:

וְהֵנָּה הַחֲשֻׁבוֹן מְכֻנֵּן כְּאֲשֶׁר נִכְתָּב כְּנֶם חֶסֶר יו"ד, גַּם עָרַב חֶסֶר וּא"ו. גַּם חֲשַׁף חֶסֶר וּא"ו. וְאִזְ הַחֲשֻׁבוֹן מְמַשׁ, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה, שֶׁמְעַנִּישִׁין אֶת הַרְשָׁעִים.

וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "כְּכֹתוּב", פְּרוּשׁ כְּכֹתוּב בְּסִפְרֵי תוֹרָה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּסִדּוּרִים וּבְעַל הַהַגְדָּה, כִּי שֵׁם נִכְתְּבוּ כָּלֵם מֵלָאִים. אֶלָּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֶסֶר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסִפְרֵי תוֹרָה. וְגַם רַבִּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב סִמְנִים כָּלֵם רַק רֵאשִׁי תִיבוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱח"ב, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַב יִצְחָק אַבְרָהָמָא וְכֵן שֶׁכָּתַבְתִּי לְעִיל:

וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "בְּרֵאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה", פְּרוּשׁ: מִכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא כְּנֶם חֶסֶר יו"ד. "מִן הַרְבִּיעִי שְׁשָׁה" שֶׁהִיא מִכַּת עָרוּב גַּם חֶסֶר וּא"ו. "וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה", שֶׁהִיא מִכַּת חֲשַׁף גַּם כְּנֶם חֶסֶר וּא"ו. וְהֵנָּה שְׁאֲמַר "כְּכֹתוּב", רוֹצֵה לֹמַר שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּסִפְרֵי תוֹרָה חֶסֶר, כְּנִזְכָּר לְעִיל.

וְהוּא סוּד אֵלוֹ "עֵשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, מְכֻנֵּן מְמַשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה שֶׁהִכּוֹ אֶת פְּרָעָה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם, הַמִּמְנִים בְּאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים: אֶחָד נִקְרָא שֶׁרַע, וְאֶחָד נִקְרָא תְמוּךְ, וְאֶחָד נִקְרָא בִישָׂה, גַּם בְּזֶה יֵשׁ סוּד גְּדוּל וְנִפְלָא, אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מִחֲנוֹת שֶׁהִכּוֹ אֶת פְּרָעָה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם כְּאֲמוֹר, שְׁמוֹנִים בְּאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, אָמַר לָנוּ הַכְּתוּב סוּד נִפְלָא וְנִרְאָה, וְתִקְוֵן תְּמַגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה אֵלוֹ "עֵשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" שֶׁבְּאֵלוֹ שְׁלֹשׁ תִּיבוֹת נְרִמְזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, וְשִׁלְשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֲבֵלָה שֶׁהִכּוֹ אֶת פְּרָעָה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, כְּמִנְיָן עֵשֶׂר מִכּוֹת, דְּהֵינּוּ עֵשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁרַע, מִכּוֹת

אותיות תמוך, שהביא אותיות בישאה, רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכו', והם שהכנו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור. ועל ידן הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות אלו, והוא פלא גדול:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר הנקרא דלפקט, כונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: עש"ר מכו"ת שהבי"א וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, כונתו, כי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, דצ"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תקא, כמנין השר ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד כונת הכתוב בסדר בא: "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד אשר, כמנין ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שפו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשצה אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות". כונתו לסוד נפלא ונורא, פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הכה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רבי אליעזר בגימטריא תקל, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם תקל, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. ומה שכתב השם אשצה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, רמז לסוד רבי עקיבא, שהוא בגימטריא אשצה עם הפולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפו תקל אשצה באלו השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפו, רבי אליעזר בגימטריא תקל, רבי עקיבא בגימטריא אשצה, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזין. סתרא דסתרין. הינו פאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו', כונתו: באלו עשר מכות שהם דצך עדש באחב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הכה אותם, וירפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניחא פאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

ומה שכתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דעב צדא כשחב", כונתו כי האותיות ראשונות של דצך עדש באחב הם דע"ב, והאותיות שניות הם צד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכנו בהם המצריים, נרמזים הגאולה והרפואה לישראל. ויהא רצוא לפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השכיים לגאולה, ויקים בנו מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה: